CURTEA DE APEL BĂLȚI

Prima instanţă: Judecătoria Bălţi, sediul central
Judecătorul Snejana Dubceac
Dosarul nr.2a-258/24

D E C I Z I E

19 septembrie 2024 mun. Bălţi

Colegiul Civil şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Bălţi

Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Adriana Garbuz
Judecătorii: Iulia Grosu
Andrian Ciobanu
Grefier: Radmila Roșca

examinînd în şedinţă publică apelul declarat de avocatul Rusu Constantin, în interesele lui Roșca Olga, împotriva hotărîrii judecătoriei Bălţi, sediul central din 14 noiembrie 2023, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Olga împotriva lui Scurtu Andrei, intervenient accesoriu Direcţia Asistenţă Socială şi Protecţia Familiei Rîșcani privind decăderea din drepturile părinteşti,-

constată:

La data de 11 august 2023, reclamanta Roșca Olga a înaintat cerere de chemare în judecată către Scurtu Andrei, intervenient accesoriu Direcţia asistenţă socială şi protecia famliei Rîșcani privind decăderea din drepturile părinteşti.

În motivarea acţiunii a invocat faptul că, în anul 2010 Roșca Olga a încheiat căsătoria cu Scurtu Andrei la Primăria s.Iabloana, r-nul Glodeni.

Menţionează faptul că, viaţa în comun a eşuat din motivul comportamentului antifamilial al soţului care se manifesta prin lipsa responsabilităţii în familie prin violenţa în familie şi a comportamentului antisocial. Prin luna august 2011, reclamanta a plecat în Feraţia Rusă la muncă, după care la finele anului a revenit în ţară, iar pîrîtul a plecat în Federaţia Rusă. Din momentul dat, aceştia nu mai locuiesc împreună, iar

reclamanta a plecat pe un termen de 3 luni de zile în Federaţia Rusă apoi a revenit în ţară. În perioada dată reclamanta a avut o relaţie cu alt bărbat în Federaţia Rusă, iar ca urmare, la data de ***** în Republica Moldova s-a născut fiul Matvei.

La momentul naşterii fiului Matvei, pîrîtul nu se afla în ţară. Despre faptul naşterii copilului i-a comunicat pîrîtului, cerîndu-i desfacerea căsătoriei.

Reţine faptul că, pîrîtul nu a reacţionat la solicitările reclamantei. La fel reclamanta a solicitat de la pîrît să legalizeze paternitatea copilului, însă pîrîtul a refuzat, fiind indeferent de situaţia creată.

Relatează că, prin hotărîrea Judecătoriei Drochia, sediul Rîşcani din 01 octombrie 2013, căsătoria dintre Roşca Olga şi Scurtu Andrei a fost desfăcută.

Invocă faptul că, la naşterea feciorului Matvei, în adeverinţa de naştere ***** la rubrica ,,tata" este înscris Scurtu Andrei.

Afirmă faptul că, Scurtu Andrei nu se interesează de soarta copilului, refuză categoric să participe la întreţinerea copilului nici nu-l vizitează. La fel, nu se interesează de starea sănătăţii, nu participă financiar la întreţinerea copilului.

Astfel, prin hotărîrea Judecătoriei Drochia, sediul Rîşcani, din 05.04.2022 s-a admis cererea de chemare în judecată privind încasarea de la pîrît a pensiei de întreţinere a copiului minor până la atingerea majoratuilui, suma stabilită fiind de 1500 lei lunar. Pîrîtul în continuare refuză să-şi onoreze obligaţiile de întreţinere a copilului minor.

Susţine reclamanta că, Scurtu Andrei nefiind tatăl biologic al copilului minor *****, niciodată nu-l va recunoaşte ca feciorul său.

Solicită decăderea din drepturile părinteşti a lui Scurtu Andrei faţă de copilul său minor *****.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălţi, sediul central din data de 14 noiembrie 2023, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Roşca Olga împotriva lui Scurtu Andrei, în calitate de intervenient accesoriu Direcţia asistenţă socială şi protecţia familiei Rîşcani privind decăderea din drepturile părinteşti.

Nefiind de acord cu soluţia instanţei de fond, la data de 06 decembrie 2023, Roşca Olga a declarat cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Bălţi, sediul central din data de 14 noiembrie 2023, solicitînd casarea integrală a hotărîrii contestate, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acţiunea integral.

Prin încheierea Curţii de Apel Bălţi din data de 18 martie 2024, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de avocatul Rusu Constantin, în interesele lui

Roşca Olga, împotriva hotărîrii Judecătoriei Bălţi, sediul central din data de 14 noiembrie 2023 şi s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării la Curtea de Apel Bălţi a bonului de plată a taxei de stat în mărime de 75 lei cît şi prezentarea cererii de apel cu invocarea motivelor de fapt şi de drept, pentru care îşi întemeiază apelul, stabilindu-i termen pînă la data de 09 aprilie 2024, orele 16.00.

La data de 09 aprilie 2024, avocatul Rusu Constantin, în interesele lui Roşca Olga, a înregistrat cererea de apel cu invocarea motivelor de fapt şi de drept pentru care îşi întemeiază acţiunea.

În motivarea cererii de apel, a invocat faptul că, decăderea din drepturile părinteşti este reglementată prin prisma art.67 CF RM, şi anume pune accentul pe motivul care a servit drept temei în cazul apelantei de a-l decădea pe pîrît din drepturile părinteşti, astfel părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă: lit.a) care se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere. Dacă unii îşi doresc cu tot dinadinsul să devină părinţi, alţii, fiind părinţi, ajung a nu-şi mai îndeplini obligaţiile (atît legale, cît şi morale) faţă de copiii săi.

Mai invocă faptul că, instanţa de fond şi-a argumentat hotărîrea adoptată, prin faptul că restanţa la plata pensiei de întreţinere a copilului minor, nu demonstrează eschivarea lui Scurtu Andrei de la exercitarea drepturilor şi îndeplinirea obligaţiilor părinteşti, adică prevederile art.67 lit. a) din Codul Familiei, nu sunt aplicabile.

Consideră că, faptul eschivării cu rea voinţă a lui Scurtu Andrei de la executarea drepturilor şi obligaţiilor părinteşti asupra copilului ***** a fost dovedită pe deplin prin probele prezentate, nu numai prin restanţa la pensia de întreţinere a copilului minor dar şi prin atitudinea propriu-zisă a lui Scurtu Andrei de la obligaţiile părinteşti (vizite, întrevederi, educaţie, etc.), cu toate că instanţa a respins acest fapt prin aceea că Scurtu Andrei se află peste hotarele ţării şi nu ar fi cunoscut de pretenţiile faţă de el, abordare pe care o consideră greşit interpretată, la moment posibilităţile de comunicare fiind imense. Asemenea părinţi (reieşind din speţă Scurtu Andrei) luînd în calcul cumulul de probe prezentate consideră că urmează a fi decăzuţi din drepturile părinteşti.

Apelanta solicită admiterea cererii de apel. Casarea hotărîrii Judecătoriei Bălti, sediul central emisă la 14 noiembrie 2023, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să se dispună decăderea din drepturile părinteşti a cetăţeanul Republicii Moldova Scurtu Andrei, născut la *****, domiciliat: ***** IDNP: *****, faţă de copilul minor *****, născut la ***** IDNP *****.

Potrivit încheierii Curții de Apel Bălți din data de 09 aprilie 2024, s-a acceptat spre examinare și s-a intentat procedura de apel cu stabilirea ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbateri pentru data de 16 mai 2024, ora 09:30.

În ședința instanței de apel, participanții la proces fiind citați legal pentru ședința de examinare a cererii de apel nu s-au prezentat, însă au solicitat examinarea în lipsă.

Audiind participanții la proces, analizînd materialele cauzei civile și argumentele apelului, Colegiul civil conchide că apelul înaintat de către Roșca Olga este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art.385 lit.a) din CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărîrea primei instanței.

Potrivit prevederilor art.241 alin.5) CPC prevede că, în motivarea hotărîrii se indică circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Această dispoziție legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiției, de a întări încrederea justițiabililor în hotărîrile judecătorești și de a da posibilitatea instanțelor superioare să-și exercite controlul judecătoresc.

Suplimentar, Colegiul remarcă faptul că, hotărîrea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărîre prin probele enumerate în art. 117 CPC, iar în conformitate cu art. 118 alin.5) CPC, instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

În conformitate cu prevederile art. 121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența

de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit prevederilor art. 130 alin.1) CPC, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1) - (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluţionarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art.6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Conform art. 373 alin.1) CPC, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

(5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părţi şi este obligată să verifice legalitatea hotărîrii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinîndu-se rolul determinant al concluziilor instanţei de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani vs Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Raportînd dispoziţiile normelor suscitate la circumstanţele cauzei, evaluînd soluţia primei instanţe prin prisma raţionalismului pretenţiilor înaintate în raport cu circumstanţele de fapt şi de drept invocate, instanţa de apel consideră că concluzia instanţei de fond este una corectă, din următoarele raţionamente:

După cum rezultă din materialele cauzei civile, Colegiul civil cu certitudine constată că, potrivit certificatului de căsătorie CS-V 1689634 reclamanta Roşca Olga şi pîrîtul Scurtu Andrei au fost în relaţie de căsătorie (f.d.9). Ulterior, căsătoria dintre Roşca Olga şi Scurtu Andrei s-a desfăcut fapt confirmat prin certificatul de divorţ D-IV 0449223 (f.d.12).

Potrivit certificatului de naştere a copilului minor ***** ***** la rubrica „tata” este înscris Scurtu Andrei (f.d.10).

În baza hotărîrii din 05.04.2022 a fost dispusă încasarea din contul pîrîtului Scurtu Andrei a pensiei de întreţinere a copilului minor ***** în sumă de 1500 lei pînă la atingerea majoratului copilului şi determinarea domiciliului copilului cu mama Roşca Olga (f.d.13).

Potrivit materialelor cauzei, datoria la pensia de întreţinere a copilului minor la data de 12.07.2023 a constituit 27 000 lei, pentru perioada 11.01.2022-11.07.2023. (f.d.19)

Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989 consacră faptul că în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Colegiul Civil reţine faptul că, potrivit prevederile art.9 din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului, pct.1) statele părţi vor veghea ca nici un copil sa nu fie separat de parinţii săi împotriva voinţei acestora, excepînd situaţia în care autoritaţile competente decide, sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, ca aceasta separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltrataţi sau neglijaţi de părinţi sau în cazul în care părinţii trăiesc separat şi se impune luarea unei hotarîri cu privire la locul de resedinţă a copilului.

Pct.2) în toate cazurile prevăzute la paragraful 1 din prezentul articol toate părţile interesate trebuie să aibă posibilitatea de a participa la dezbateri şi de a-şi face cunoscute punctele de vedere.

Pct.3) statele părţi vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinţi sau de unul dintre ei de a intreţine relaţii personale şi contacte directe cu cei doi părinţi ai săi, în mod regulat, exceptînd cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

Conform art.18 din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului pct.1) părinţii, sau, după caz, reprezentanţii săi legali sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acţioneze, în primul rînd, în interesul suprem al copilului.

În conformitate cu prevederile art.27 al Convenţiei internaţionale cu privire la protecţia drepturilor copilului părinţii care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de al asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Decăderea din drepturile părinteşti, ca cea mai gravă sancţiune civilă luată împotriva părinţilor pentru greşita exercitare a drepturilor şi îndatoririlor de părinte are loc numai pe cale judecătorească.

Potrivit prevederilor art.68 alin.2) din Codul familiei, acţiunea privind decăderea din drepturile părinteşti poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară sau procurorul.

Criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicaţi copii minori îl reprezintă principiul asigurării şi promovării cu prioritate a interesului superior al copilului. Astfel, instanţele de judecată vor soluţiona cauzele civile privind decăderea din drepturile părinteşti prin prisma principiului enunţat, avînd în vedere că soluţionarea cauzei în strictă conformitate cu normele legale şi în termen rezonabil constituie în sine o garanţie de protecţie a interesului superior al copilului, cît şi a familiei.

Potrivit jurisprudenţei CtEDO, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna

de o importanţă fundamentală, astfel că interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un compartiment deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părinteşti în interesul superior al copilului. CtEDO subliniază totuşi că acest interes prezintă un dublu aspect: pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale.

Potrivit prevederilor art.67 lit.a), h) din Codul Familiei, părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere, în alte cazuri cînd aceasta o cer în interesele copilului.

Analizînd prevederile legale enunţate, raportîndu-le la materialele cauzei civile, Colegiul civil relevă caracterul neîntemeiat al cererii de apel şi statuiază asupra temeiniciei soluţiei instanţei de fond, or, Colegiul civil reiterează că, CtEDO subliniază că interesul superior al copilului prezintă un dublu aspect:

1) (cauza Gnahore, menţionată mai sus, paragraful 59) pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos;

2) pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau şi Washington împotriva Franţei, nr. 39.388/05, paragraful 67).

Coraborînd aspectele susenunţate cu materialele speţei, Colegiul civil apreciază critic argumentul reclamantei/apelante referitor la faptul că pîrîtul/intimat urmează a fi decăzut din drepturile părinteşti ca urmare a neparticipării la educaţia copilului minor, nemanifestării de interes faţă de soarta copilului, or, la caz sunt aplicabile prevederile art. 130 alin.1), 3) CPC, care prevăd că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Colegiul acceptă poziţia instanţei de fond referitor la faptul că, nu este clară solicitarea reclamantei/apelante de a fi decăzut din drepturile părinteşti Scurtu Andrei în privinţa copilului minor *****, totodată fiind invocat faptul precum că pîrîtul nu este tatăl biologic a copilului minor, or, contestarea sau

stabilirea paternității asupra unui copil minor nu poate fi făcută prin prisma decăderii din drepturile părinteşti, existînd pentru aceasta o altă cale legală.

Apreciind speţa sub aspectele invocate, se reține că sancțiunea decăderii din drepturile părinteşti poate fi aplicată față de părinții care, **din culpă gravă**, nu-şi îndeplinesc obligaţiunile faţă de copii sau fac abuz de drepturile părinteşti.

Astfel, raportînd cele menţionate la caz, instanţa de apel relevă că nu au fost prezentate probe ce ar confirma culpa gravă a pîrîtului/intimat la neîndeplinirea obligaţiilor părinteşti şi nici faptul că acesta este nedemn pentru a fi tatăl copilului.

Apreciind explicaţiile participanţilor la proces făcute în şedinţele de judecată în instanţa inferioară, cît şi lecturînd avizurile autorităţii tutelare prin prisma principiului asigurării şi promovării cu prioritate a interesului superior al copilului, avînd în vedere prezenţa dublului aspect, menţionat supra, Colegiul conchide că prezenţa lui Scurtu Andrei în viaţa copilului şi participarea acestuia la educarea lui, sunt în interesul copilului.

În consecinţa celor expuse, instanţa de apel relevă faptul că, decăderea din drepturile părinteşti este o sancţiune foarte drastică, astfel încît ea trebuie aplicată faţă de părinţi numai după ce se va constata că alte măsuri luate faţă de părinţi ce nu-şi îndeplinesc obligaţiile părinteşti, precum cele prevăzute de art. 74 al Codului familiei, nu au dat nici un efect.

În această ordine de idei, Colegiul civil reiterează că, reieşind din necesitatea de menţinere a legăturilor copilului cu familia sa, decăderea din drepturile părinteşti trebuie să vină doar în ultimă instanţă, ca urmare a epuizării tuturor celorlalte căi de soluţionare a diferendelor în raport cu îngrijirea şi educarea copiilor de către părinţi.

În conexiunea celor descrise, instanţa de apel conchide că prima instanţă justificat s-a pronunţat asupra respingerii acţiunii privind decăderea din drepturile părinteşti fapt pentru care, Colegiul civil, ajunge la concluzia de a respinge apelul şi de a menţine hotărîrea primei instanţe.

În baza art.385 lit.a), art.390 CPC, Colegiul Civil şi de Contencios Administrativ,-

decide:

Se respinge apelul declarat de avocatul Rusu Constantin, în interesele lui Roșca Olga.

Se menţine hotărîrea judecătoriei Bălţi, sediul central din 14 noiembrie 2023, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Roșca Olga împotriva lui Scurtu Andrei, intervenient accesoriu Direcția

Asistenţă Socială şi Protecţia Familiei Rîşcani privind decăderea din drepturile părinteşti.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele de şedinţă, judecător Adriana Garbuz

Judecătorii: Iulia Grosu

Andrian Ciobanu